

пенъ и да се именува Асенский мостъ, защото водата иде отъ Асенския боазъ и че на това ще спомогнатъ и Сливенци и Правителството. Словото направи изискуемото впечатление, него день се събрахъ 10,000 гроша и моста се направи.

Споредъ Търновското въстание на 1862 г., въ което бѣхъ намѣсени всичкитѣ почти учители и послѣ затворени, принудихъ се, да се условя тайно съ Българската въ Варна Община и да имъ отворя класно Българско училище, въ което бѣхъ се събрали до 150 ученици отъ разни народности и въра, защото тамъ още не бѣхъ се до толкозъ намразили Българитѣ съ Гърцитѣ, като нѣмахъ особена черкова, а се черкувахъ въ гръцкитѣ и азъ бѣхъ принуденъ да причастявамъ ученицитѣ си въ Гръцкитѣ черкови, ако и да чувсвовахъ много повече отъ други по народностъ. Нашата тогавашна Българската община, състояща отъ Хаджи Раля, Хаджи Стаматя, Братия Георгиевичъ, Георгия Поповъ, Христа, Господина и пр., като оскъждна за поддържанието класенъ и народенъ учителъ, ме проводи въ Балкапанъ за училищна помощъ, дѣто ходихъ и събрахъ достаточна помощъ. Въ Варна бѣхъ напечаталъ обявление за пространна Славянска Грамматика, за което щѣхми съ Г-на Ивана Момчилова ужъ да се споразумѣйми заедно да поработимъ, нъ той ме прѣдвари и напечати неговата, която и допълни една голѣма празнота за училищата ни. Въ Варна, ако и да употрѣбихъ всичкото внимание, да не се даде причина на Правителството, което всякога подозряваше Българската Община, нъ пакъ не можа самото Правителство да бѣде спокойно, ако не узнае отъ близо, що се прѣподава тамъ. За то единъ день по заповѣдъ на Правителството ми събрахъ учебницитѣ и ги испратихъ на Високата Порта и тѣ си останяхъ тамъ безъ да ми ги възвърнатъ. А тѣ бѣхъ География, Аритметика, Олендорфова Метода, безъ Българската История и пр.